ନସିରୁଦ୍ଦିନ ଖାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ

(ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3/2001)

ଜୁଲାଇ 29, 2008

[ଡ. ଅରିଜିତ୍ ପାଶାୟତ ଏବଂ ଡ. ମୁକୁନ୍ଦକମ୍

ଶର୍ମା, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860; ଧାରା 304 ଭାଗ-2 ଏବଂ ଧାରା 323:

ନରହତ୍ୟା ପଦବାଚ୍ୟ ହେଉନଥିବା ଦୂଷଣୀୟ ନରବଧ ଓ ଆକ୍ରମଣ - ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତକଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କ୍ଷତ କରିଛନ୍ତି - ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର - ପ୍ରୟୋଗ - ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କୁ IPC ଧାରା 304 Pt.I ଏବଂ ଧାରା 323 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଛି - ସଠିକତା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ: ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସରଳ ଏବଂ ବାହ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ଆଘାତ - ତେଣୁ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ଦୃଢ଼ କରାଯାଇଛି - ତଥାପି, ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାମଲାରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯିବା ପରିମାଣର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ 360 Cr.P.C.ର ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି - ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା- ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973 - ଧାରା 360 - ପ୍ରଥମ ଅପରାଧୀ - ଭଲ ଆଚରଣର ପରିବୀକ୍ଷାରେ ମୁକ୍ତ ।

ଅଭିଯୋଜନ ଅନୁଯାୟୀ, ସେହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ପୀଡିତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ ପୀଡିତଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ଆହତ କରିଥିଲେ । ଗାଁ ଲୋକ ଏକାଠି ହେବା ପରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ସେଠାରୁ ଖସି ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ସୂଚନାଦାତା ଆହତଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବୟାନ ଆଧାରରେ, ପୋଲିସରେ ଅଭିଯୋଗ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଧାରା 304 ଭାଗ- I ଏବଂ 323 IPC ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡନୀୟ କରିଥିଲେ, ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ

ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟର ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ।

ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦକମାନେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, କୌଣସି ଅପରାଧ କରାଯାଇ ନଥିଲା; ସେହି ଘଟଣା **6.10.1981** ରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବେଦକ ସଂଖ୍ୟା **1**ଙ୍କ ମାମଲାରେ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅବଧିକୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ହ୍ରାସ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଆବେଦକଙ୍କ ମାମଲାରେ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, **1973** ର ଧାରା **360** ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରେ ।

ଆବେଦନକୁ ଫଏସଲା କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ :ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ ବାହ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା । ପ୍ରମାଣକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ଆଧାର କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ **'N'** ଉପରେ ଥିବା ଆଘାତକୁ ସନ୍ଦେହର ସହିତ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦିଓ ସେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଭାଲା ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ହୋଇଛି, ଆଘାତ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଉପରେ ମିଳିଥିବା ଆଘାତ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେ କଠିନ ଧାରୁଆ ପଦାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ପାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ ସାମାନ୍ୟ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା **1** ଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ଦୃଢ଼ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଦୀର୍ଘ ସମୟ ବିତିବା ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଅବଧିକୁ ବିଚାର କରି, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣର ଚୁକ୍ତି ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା **2** ଏବଂ **3**ଙ୍କୁ ଧାରା **360 Cr.P.C.**ର ସୁବିଧା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଯଥାର୍ଥ ହେବ **।(ଅନୁଚ୍ଛେଦ-5) [429- F-H; 430-A-B]**

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକରିତା :ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3/2001 ।

ପାଟନାସ୍ଥିତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 216/1989(ଏସ୍.ଜେ.), 13.1.2000 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପି. ଏସ୍. ମିଶ୍ର, ହର୍ଷବର୍ଦ୍ଧନ ଥାଟାଗଟ୍, ଶେଫାଲୀ ଜୈନ, ସୁନୀତା ଆର ସିଂ ଏବଂ ରାଜେଶ ପ୍ରସାଦ ସିଂ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋପାଳ ସିଂ, ମନୀଷ କୁମାର ଏବଂ ବିମଳା ସିହ୍ନା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ଡ. ଅରିଜିତ୍ ପଶାୟତ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶ 1.ଏହି ଆବେଦନରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860ର ଧାରା 304 ଭାଗ 2(ସଂକ୍ଷେପରେ 'IPC ') ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ 5 ବର୍ଷ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁମାନେ IPC ଧାରା 323 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ ।

2. ବିଚାର ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅଭିଯୋଜନ ସଂସ୍କରଣ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ :

ମୁର୍ତଜା ଖାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିବୃତି (Ext.3) ଅନୁଯାୟୀ, 6.10.1981 ରେ ପ୍ରାୟ 11.30ରେ ସୂଚନାଦାତା ମକା ଫସଲ ରଖିବା ପାଇଁ ନିଜ ଖାଲି ଜମିରେ କିଲା ପୋତିଥିଲେ । ହଠାତ୍ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପୁଅ ନସିରୁଦ୍ଦିନ ଖାନ, ଲାଜିମ ଖାନ ଏବଂ ମେହମୁଦ ଖାନ ସେଠାକୁ ଆସି ଖୁଣ୍ଟି ସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ସୂଚନାଦାତା ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ସେ ନିଜ ଖାଲି ଜମି ଉପରେ ଖୁଣ୍ଟି ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦର ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ସେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଜମି ମାପ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ତାଙ୍କ ଜମିରେ ଖୁଣ୍ଟି ଲଗାଯାଇଛି ନା ତାଙ୍କ ନିଜ ଜମିରେ । କିନ୍ତୁ ନାସିରୁଦ୍ଦିନ ଖାନ, ଲାଜିମ ଖାନ ଏବଂ ମେହମୁଦ ଖାନ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସୂଚନାଦାତା ଯୁକ୍ତି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହା ପରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ମଜିରୁଦ୍ଦିନ ଖାନ ଏକ ଭାଲା ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ କୟାମୁଦ୍ଦିନ ଖାନ ଏବଂ ସଦ୍ରୁଦ୍ଦିନ ଖାନ ଲାଠି ଆଣିଥିଲେ । ମଜିରୁଦ୍ଦିନ ଏହି ଭାଲାକୁ ନାସିରୁଦ୍ଦିନ ଖାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆଉ ଏକ ଭାଲାକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଫେରି ଯାଇଥିଲେ । ଲାଜିମ ଖାନ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଘରୁ ଏକ ଲାଠି

ଆଣିଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ଖବରଦାତାଙ୍କ ଭାଇ ସଲାମ ଖାନ, ଫରମାନ ଖାନ ଏବଂ ମୁନସି ଖାନଙ୍କ ପୁଅ କଲାମ ଖାନ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ ନକରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଖବରଦାତାଙ୍କ ଭାଇ କଲାମ ଖାନଙ୍କୁ ନାସିରୁଦ୍ଦିନ ଭାଲା ସାହାଯ୍ୟରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଫଳରେ କଲାମ ଖାନଙ୍କ ଡାହାଣ ପାଖ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ନାସିରୁଦ୍ଦିନ ଖାନ ହାତରେ ଭାଲା ଧରି ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସଦରୁଦ୍ଦିନ ଖାନ, ଗୟାମୁଦ୍ଦିନ ଖାନ ଏବଂ ଲାଜିମ ଖାନ କଲାମ ଖାନ, ସଲାମ ଖାନ ଏବଂ ଫରମାନ ଖାନ ଏବଂ ମୁନସି ଖାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଏକାଠି ହେବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଖସି ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ଆହତ କଲାମ ଖାନଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଖବରଦାତା ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ ।

ନଅ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତାମତକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

3. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, କୌଣସି ଅପରାଧ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ସହିତ ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଘଟଣା 6.10.1981 ରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ମାମଲାରେ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଅବଧିକୁ ହ୍ରାସ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାରେ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973 ର ଧାରା 360 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'Cr.P.C.') ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

4. ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ।

5. ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ । ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ମିଥ୍ୟା ନିହିତାର୍ଥ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସଂସ୍କରଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ

କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଘାତ ବାହ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା । ପ୍ରମାଣକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିପାରିଛନ୍ତି ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ଆଧାର କରି ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ନାସିରୁଦ୍ଦିନଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଆଘାତକୁ ସନ୍ଦେହର ସହିତ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ। ଯଦିଓ ନାସିରୁଦ୍ଦିନ ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଭାଲା ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ଲାଗିଛି, ଆଘାତ ରିପୋର୍ଟ (Ex.B) ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଉପରେ ମିଳିଥିବା ଆଘାତ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କଠିନ ଦନ୍ତରା ପଦାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ପାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ ସାମାନ୍ୟ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ଦୃଢ଼ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେବା ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଅବଧିକୁ ବିଚାର କରି, ଆମେ ଭାବୁଛି ଯେ ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣର ଚୁକ୍ତିପତ୍ର ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପରେ ଧାରା 360 Cr.P.C.ର ସୁବିଧା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ 3 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଭୋଗିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ତୁରନ୍ତ ହେପାଜତକୁ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବେ ।

6. ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଟିର ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି ।

ଏସ୍. କେ. ଏସ୍. ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।